

Arrest

nr. 199 784 van 15 februari 2018
in de zaak X / IX

In zake: 1. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. KOLESNIKOVA
Paul-Emile Jansonstraat 37
1050 BRUSSEL

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2015 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 mei 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van met referentnummer 56362.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 januari 2018, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen, bijgestaan door advocaat A. KOLESNIKOVA en van advocaat C. MUSSEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 16 november 2009 dienen verzoekers een asielaanvraag in bij de Belgische autoriteiten. Op 26 januari 2012 worden de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd. Op 22

mei 2012 worden bij arrest met nummer 81 486 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) eveneens de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

Op 17 maart 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 19 april 2011 wordt voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard.

Op 22 maart 2011 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 7 november 2017 wordt voormelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Op dezelfde dag wordt de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Het ingediende beroep is bij de Raad gekend onder het rolnummer 214 629.

Op 31 mei 2011 dienen verzoekers een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 8 juli 2011 wordt de aanvraag onvankelijk verklaard. Op 4 maart 2014 wordt de aanvraag ongegrond verklaard.

Op 6 augustus 2013 dienen verzoekers een derde aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Op 19 december 2013 werd de aanvraag ongegrond verklaard. Het beroep werd door de Raad op 27 maart 2014 bij arrest met nummer 121 680 verworpen daar de beslissing werd ingetrokken.

Op 8 augustus 2013 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op 12 september 2013 wordt voormelde aanvraag onvankelijk, doch ongegrond verklaard. Het ingediende beroep wordt door de Raad op 18 april 2017 bij arrest met nummer 185 453 verworpen.

Op 17 maart 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

Op 30 april 2015 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Voormelde aanvraag wordt op 27 mei 2015 onontvankelijk verklaard, ter kennis gebracht aan verzoeker op 22 juli 2015. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt.

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 30.04.2015 bij onze diensten werd ingediend door :

G., M. (R.R.: ...)

nationaliteit: Russische Federatie

geboren te Karaganda op (...)1979

G., I. – (0) (...)

Geboren te Pyth-Yakh ° (...)1980

G., S. ° (...)2014

adres: (...) LEUVEN

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 04.03.2014 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 31.05.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 31.05.2011 (zie bevestiging arts dd. 18.05.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts

de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 04.03.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).”

Op 27 mei 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris tevens de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten ten aanzien van verzoeker, ter kennis gebracht op 22 juli 2015. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt.

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

De heer

Naam + voornaam: G., M.

geboortedatum: (...)1979

geboorteplaats: Karaganda

nationaliteit: Russische Federatie

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen¹, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: niet in het bezit van een geldig visum.”

2. Over de rechtspleging

2.1 Verzoekers hebben binnen de in artikel 39/81, vierde lid van de vreemdelingenwet voorziene termijn van 8 dagen, de griffie in kennis gesteld dat zij geen synthesememorie wensen neer te leggen. Met toepassing van artikel 39/81, laatste lid van voormelde wet wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid. De Raad doet uitspraak op basis van de middelen uiteengezet in het inleidend verzoekschrift en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60 van de vreemdelingenwet.

2.2 Verzoekers hebben bij aangetekend schrijven van 18 januari 2018 bijkomende stukken aan de griffie van de Raad toegestuurd. Zij tonen met deze stukken hun actueel belang in de vordering aan.

3. Over de ontvankelijkheid van het beroep tegen de tweede bestreden beslissing

Uit de bewoordingen van het verzoekschrift en de toegevoegde stukken blijkt dat verzoekers twee beslissingen aanvechten met name de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris van 27 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard (de eerste bestreden beslissing) en van het tegen eerste verzoeker gerichte bevel om het grondgebied te verlaten van 27 mei 2015 (de tweede bestreden beslissing).

Verzoekers ontplooiën echter geen middelen tegen het bevel om het grondgebied te verlaten zodat het beroep tegen dit bevel onontvankelijk is.

4. Onderzoek van het beroep tegen de eerste bestreden beslissing (hierna: de bestreden beslissing)

4.1 Verzoekers voeren onder meer de schending aan van artikel 62 van de vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Ter adstruering zetten zij uiteen hetgeen volgt.

“Aangezien de bestreden beslissing de medische regularisatieaanvraag onontvankelijk verklaarde op basis van het feit dat verzoekers geen nieuwe en derhalve reeds eerder ingeroepen elementen zouden gehanteerd hebben om hun aanvraag te staven ;

Aangezien verzoekers de hiernavolgende middelen inzake de nietigverklaring aanwenden tegen de bestreden beslissing :

Schending van beginsel behoorlijk bestuur en schending van de motiveringsplicht art. 62 der vreemdelingenwet en schending van art. 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991

Art. 62 van de Wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en artikel 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en het zorgvuldigheidsbeginsel:

1.De motivering in de bestreden beslissing :

Aangezien de aangevochten beslissing, dewelke stelt dat verzoekers zich in hun aanvraag tot medische regularisatie dd. 30.4.2015 zouden steunen op elementen dewelke verzoekers reeds eerder zouden aangewend hebben in een vorige aanvraag tot medische regularisatie, foutief en onafdoende gemotiveerd is en zulks een schending uitmaakt van de motiveringsplicht ;

Aangezien mocht DVZ het dossier haar voorgelegd sedert 30.4.2015 gedetailleerd onderzocht gelezen en geanalyseerd hebben, dan zou ze deze beslissing niet genomen hebben ;

2.Juridisch kader :

Aangezien overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden;

Aangezien artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 voorzien dat de bestuurshandelingen, onder hun toepassingsgebied vallend, uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd;

Dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en de feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn ;

De motivering moet correct zijn en afdoende, en de omvang van de motivering moet aangepast zijn aan het belang van de beslissing;

De motivering is niet afdoende als het gaat om:

vage, duistere of niet terzake dienende uitleg, onduidelijke, onnauwkeurige, ongeldige of niet plausibele motiveringen, stereotiepe, geijkte of gestandaardiseerde motiveringen (Van Heule, D., De motiveringsplicht en Vreemdelingenwet TVVR 1993, 67 e.v.);

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur bij het nemen van een bepaalde beslissing deze zorgvuldig moet voorbereiden, nemen en uitvoeren. Dit houdt ondermeer in dat het bestuur op zorgvuldige wijze feiten moet vergaren ;

3.Toetsing :

De materiële motiveringsplicht werd geschonden :

1.

Iedere administratieve rechtshandeling moet worden gedragen door motieven die rechtens en feitelijk aanvaardbaar zijn, maw, de beslissing moet worden gedragen door deugdelijke motieven. Dit houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking kunnen worden genomen (RvSt, Decruynaere, nr. 100.940, 20.11.2001) ;

De motieven der bestreden beslissing stellen niets anders dan een standaardmotivering daar die aangehaald wordt en niets anders ;

2.

De 'motivering' komt, zoals hoger aangetoond, neer op een te summiere materiële motivering. Summiere motiveringen worden niet aanvaard (RvSt, DEBOES, nr 85.308, 15.2.2000; RvSt, DEGENEFE, nr 63.020, 12.11.1996)

Doordat de aangevochten beslissing dd. 27.5.2015, betekend op 22.7.2015, geen rekening houdt met de feitelijke omstandigheden eigen aan deze zaak, hoger voldoende uiteengezet onder I "De Feiten" en DVZ voldoende bekend (gelet op de afgifte van alle in het verleden aangewende stukken aan DVZ per aangetekend schrijven verzonden dd. 30.4.2015 en 16.6.2015 en zich derhalve bevindend in het administratief dossier) en bestaande in hoofde van verzoekers, waar zij simpelweg vaststelt dat :

"Op 4.3.2014 werd er door DVZ een beslissing genomen aangaande de vraag tot machtiging tot verblijf dd. 31.5.2011. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift en de bijlagen voor waaruit blijkt dat zijn gezondheidstoestand ongewijzigd is tav de eerder ingediende aanvraag dd. 31.5.2011 (zie bevestiging arts dd. 18.5.2015 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 4.3.2014 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. ..."

Besluit zij derhalve volledig onterecht dat verzoekers aanvraag niet ontvankelijk kan verklaard worden en zij geen verblijfsrecht hebben in België, wat geleid heeft tot de bestreden beslissing ;

Terwijl overeenkomstig art. 62 van de Vreemdelingenwet en artt. 2 en 3 van de Wet van 29.7.1991 alle administratieve beslissingen en betuurshandelingen uitdrukkelijk moeten gemotiveerd worden ;

Dat in casu een duidelijke schending van de motiveringsplicht, minstens van de materiele motiveringsplicht, en de beginselen van behoorlijk bestuur aan de orde zijn gezien DVZ de feitelijke omstandigheden aan de zaak niet in ogenschouw neemt ;

Dat had zij dit wel gedaan, dan had zij vastgesteld dat er geen reden was om in hoofde van verzoekers het recht op verblijf aan betrokkenen te weigeren ;

De RVV is immers bevoegd om na te gaan of DVZ bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct beoordeeld heeft en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit gekomen is ;

Aangezien in casu art. 9ter der Vreemdelingenwet stelt dat bij een aanvraag medische regularisatie niet alleen de aard en ernst van de medische situatie dient aangetoond te worden doch eveneens de toegankelijkheid en beschikbaarheid der medische zorgen in het land van herkomst van verzoekers ;

Dat in casu het vooreerst opvalt dat DVZ stelt het verzoek tot medische regularisatie dd. 30.4.2015 met bijlagen ontvangen te hebben, doch zij in alle talen zwijgt over de actualisatie dewelke verzoekers verzonden hebben op 16.6.2015 ;

nochtans werden beide zendingen aangetekend verzonden werden en deze niet aan de raadsman van verzoekers teruggezonden werden, zodat de ontvangst door DVZ ontegensprekelijk vaststaat ;

Dat vervolgens DVZ een beslissing neemt op 27.5.2015, zichtbaar om niet te hoeven te antwoorden op de aangetekend verzonden oppuntstellingen door verzoekers op 16.6.2015 ; dat deze beslissing van 27.5.2014 dan ook slechts aan verzoekers betekend werd op 22.7.2015 ;

Dat deze beslissing alleen het medische probleem in hoofde van verzoeker behandelt en alle stilzwijgen behoudt nopens de problemen rond toegankelijkheid en beschikbaarheid der medische zorgen in het land van herkomst van verzoeker ;

Eenvoudigweg houdt DVZ voor dat de gezondheidstoestand in hoofde van verzoeker ongewijzigd is tav de eerder ingediende aanvraag dd. 31.5.2011 ;

ook de aan DVZ bijstand verlenende arts stelt in zijn schriftelijk advies dd. 18.5.2015 dat "het gaat om exact dezelfde aandoening" ;

Een aandachtige lezing van stuk 4 dd. 10.4.2015 of het vervolg van het medisch attest dd. 24.3.2015 toont echter aan dat de medische situatie in hoofdte van verzoeker, buiten zijn gekende cirrose en een majeur risico om HCC te ontwikkelen, nog wezenlijk verergerd is tov van de medische situatie in 2011, waar Prof. dr. D. C. uitdrukkelijk stipuleert dd. 10.4.2015 : "Bij de bloedcontrole werd bovendien een significante stijgende lijn van tumormarker alfa-foetoproteïne opgemeten, tot boven de normaalwaarden (zie ons schrijven dd. 24.3.2015). Dit is in de gegeven omstandigheden uiteraard nog meer zorgwekkend." ;

Dit nieuwe element weerlegt dat het thans om exact dezelfde aandoening zou gaan als in 2011 ;

De verdere behandeling van verzoeker naar de toekomst maakt dan ook noodzakelijk dat "De verdere opvolging bestaat uit repetitieve MRI scans om de 4-6 maanden, de volgende jaren, in combinatie met alfa foetoproteïne metingen in het bloed. Vanaf het moment dat er een verdacht letsel gezien wordt op de MRI, is de optimale behandeling met de beste langetermijnsoverleving in dat geval een levertransplantatie (gemiddelde 1 jaarsoverleving meer dan 95 %, gemiddelde 5 jaarsoverleving meer dan 80 %, te vergelijken met 0 % 5-jaarsoverleving zonder behandeling).

Zonder adequate opvolging (betrouwbare beeldvorming en bloedtesten zoals hierboven beschreven) worden dit soort tumoren per definitie te laat gedetecteerd. Ze blijven namelijk asymptomatisch, tot ze te groot geworden zijn of uitgezaaid zijn en dus inoperabel geworden zijn. Zonder adequate en vroegtijdige behandeling (levertransplantatie) zijn deze tumoren gemiddeld openkele maanden fataal. De mogelijkheid dat deze jonge man aan de gevolgen van zijn leverziekte komt te overlijden in de eerstvolgende jaren, is dus zonder de adequate opvolging en behandeling die wij voorstellen niet minder dan gegarandeerd.;

Tijdens de opvolgingsperiode en vanaf enkele weken na de eventuele transplantatie gaat deze overigens gezonde en professioneel zeer actieve jongeman, gezinshoofd en vader van een in België geboren gezonde baby, zijn pril familiaal en professioneel leven onverminderd kunnen verderzetten.

De kosten van de opvolging zelf zijn minimaal.";

Aangezien mocht DVZ de feitelijke omstandigheden onderzocht hebben dan zou zij vastgesteld hebben dat verzoeker's medische toestand niet meer dezelfde is als deze in 2011 ;

dat quod abundat non viciat verzoeker opnieuw een copij van het aangetekend schrijven dd . 16.6.2015 bijvoegt waaruit blijkt dat verzoeker totaal nieuwe argumenten hanteert wat betreft de ontoegankelijkheid en onbeschikbaarheid van medische zorgen in zijn land van herkomst ;
dat deze nieuwe elementen volledig onderbouwd zijn op basis van door verzoeker gedane opzoeken waarvan alle bronnen vermeld worden ;

Aangezien uit de motivering nergens blijkt dat DVZ verder onderzoek gedaan heeft ;

Aangezien de bestreden beslissing dan ook niet getuigt van enige redelijkheid en dient vernietigd ;

DVZ mag dan ook soeverein interpreteren doch zich niet beperken tot summiere en simplistische motiveringen ;

Aangezien in casu DVZ overduidelijk een compleet overhaaste beslissing genomen heeft, dewelke volledig in strijd is met de materiële motiveringsplicht ;

De formele motiveringsplicht werd geschonden :

De formele motiveringsplicht valt uiteen in een evenredigheids- en een draagkrachtversie ;

Op grond van de evenredigheidsvereiste is het nodig dat de motivering evenredig is aan het belang van de beslissing. In casu betreft het de weigering tot machtiging van verblijf van meer dan 3 maanden. De hierboven geciteerde motivering is niet evenredig aan het belang van de beslissing voor verzoekers. De

gevolgen van de bestreden beslissing zijn dermate ernstig voor hen dat zij de mogelijkheid moeten hebben de redenen te kennen die aanleiding geven tot de negatieve beslissing ;

Om aan de draagkrachtversie voldaan te zijn, is het nodig dat de motivering voldoende concreet en precies is. Dit houdt in dat het bestuur geen vage bewoordingen mag gebruiken en dat de motivering moet toegepast zijn op de concrete situatie. Dit heeft tot gevolg dat algemene formuleringen uit den boze zijn.

De ratio legis hiervan is gelegen in het feit dat de overheid haar beoordelingsbevoegdheid effectief en met kennis van zaken moet kunnen uitoefenen.(RvSt, De Clercq,nr. 94.939,28.2.1997) ;

In casu beperkt DVZ zich tot het verwijzen naar algemeenheden om vervolgens te concluderen tot het niet voorhanden zijn van elementen op basis waarvan tot een afgifte van een verblijfsvergunning aan verzoekers zou kunnen besloten worden ;

Dit is duidelijk een onevenredige, onvoldoende precieze en individuele, en veel te vage motivering, zodat de formele motiveringsplicht geschonden is ;

Het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden :

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvSt, nr 154954, 14.2.2006)

Een louter routineuze en administratieve afhandeling van zaken wordt door de RvSt niet aanvaard.

DVZ heeft zich uitsluitend gebaseerd op een onzorgvuldige en niet geverifieerde analyse van het dossier in hoofdte van verzoeker , waarbij deze geen enkele rekening gehouden heeft met het belang van verzoekers, wat een flagrante schending inhoudt van de zorgvuldigheidsplicht aangezien de DVZ niet met zorgvuldigheid haar beslissing heeft voorbereid en uitgevoerd.

De bestreden beslissing houdt dan ook een flagrante schending in van het beginsel van behoorlijk bestuur en van de uitdrukkelijk motivatieplicht ;

dat deze beslissing niet menselijk en niet correct is ;

Aangezien de bestreden beslissing dan ook dient vernietigd te worden”.

4.2 In de nota met opmerkingen repliceert verweerder als volgt.

“2.1. Betreffende het eerste middel

In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikel 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;

De verzoekende partij acht de voormelde rechtsregels geschonden, doordat de bestreden beslissing op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig of volledig zou gemotiveerd zijn. De verzoekende partij stelt niet akkoord te kunnen gaan met de stereotiepe afwijzing van haar aanvraag tot verblijfsmachtiging, vermits een nieuw element zou zijn te weerhouden in de gezondheidstoestand van de verzoekende partij.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29.07.1991 en artikel 62 van de Vreemdelingenwet, artikelen die de formele motiveringsplicht betreffen, laat de verweerder gelden dat bij lezing van het inleidend verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek levert, maar er ook in slaagt de motieven verrat in de in casu bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geeft kennis te hebben van de motieven verrat in de bestreden beslissing. De verweerder is van oordeel dat o.b.v. deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij de betrokken kritiek (cf. R.v.St. nr. 47.940, 14.6.1994, Arr. R.v.St. 1994, z.p.).

Verder stelt de verweerder vast dat verzoekende partij een schending opwerpt van zowel de formele als de materiële motiveringsplicht, terwijl nochtans het tegelijk aanvoeren van een schending van de formele én de materiële motiveringsplicht niet mogelijk is, nu het eventuele gebrek aan deugdelijke

formele motivering het de betrokkene onmogelijk maakt uit te maken of de materiële motiveringsplicht geschonden is (R. v. St. nr. 93.123 dd. 20.12.2001).

Wanneer verzoekende partij in staat zou zijn een schending van de materiële motiveringsverplichting aan te voeren, betekent dit dat van een eventuele schending van de formele motiveringsplicht geen gevolgen werden ondervonden.

De verweerder zal dan ook nog slechts repliceren in zoverre de verzoekende partij de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Verweerder laat gelden dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werd geweigerd om de reden dat het een herhaalde aanvraag betreft zonder dat er nieuwe elementen of een gewijzigde toestand blijkt (toepassing van artikel 9ter §3, 5° van de wet).

Uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt afdoende dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding na grondig en zorgvuldig onderzoek van de verzoekende partij haar situatie heeft geoordeeld dat de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk diende te worden verklaard.

De verweerder laat gelden dat artikel 9ter van de wet als volgt luidt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

(...)

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :

1° (...);

2° (...);

3° (...)

4° (...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.” (onderlijning en vetschrift toegevoegd).

Uit de voormelde bepaling blijkt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk dient te verklaren, indien de ingeroepen elementen reeds bij een vorige aanvraag tot verblijfsmachtiging werden ingeroepen.

Het loutere feit dat de verzoekende partij beweert dat “de medische situatie in hoofde van verzoeker, buiten zijn gekende cirrose en een majeur risico om HCC te ontwikkelen, nog wezenlijk verergerd is tov de medische situatie in 2011”, doet uiteraard op generlei wijze afbreuk aan het feit dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding kon worden vastgesteld dat de verzoekende partij zich op dezelfde medische elementen beroept, als bij de eerdere aanvraag tot verblijfsmachtiging dd. 31.05.2011, dewelke op 04.03.2014 ongegrond werd verklaard.

Het medisch advies dat deel uitmaakt van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Betrokkene legt in zijn aanvraag dd. 30.04.2015 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door prof dr. D. C. op 24.03.2015. uit dit medisch getuigschrift en de medische stukken van het administratief dossier dd. 25.03.2015 en 10.04.2015 blijkt dat de aandoening beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag dd. 31.05.2011 waarvoor DVZ op 04.03.2014 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening.”

Gelet op voormelde adviezen is het geenszins kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, belast met Administratieve Vereenvoudiging om in toepassing van artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet tot onontvankelijkheid te besluiten.

Verweerder laat dienaangaande gelden dat de verzoekende partij in gebreke blijft om aan de hand van concrete elementen aannemelijk te maken dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een kennelijk onredelijke beslissing zou genomen hebben.

In casu toont de verzoekende partij op generlei wijze aan dat de medische elementen in wezen verschillen van de medische elementen ten tijde van de aanvraag dd. 31.05.2011.

Meerbepaald werden volgende medische aandoeningen weerhouden:

- Chronische hepatitis B;
- Cirrose Child Pugh stadium A5 met splenomegalie en maagvacies
- PTSS;

Terwijl in de medische getuigschriften die thans worden voorgelegd enkel sprake is van een verergering van de medische toestand. Verweerder laat gelden dat een loutere verergering van de medische toestand geen nieuwe medische aandoening uitmaakt.

Verweerder laat voorts gelden dat een eventuele evolutie in de medische toestand van de verzoekende partij reeds werd ondervangen door het onderzoek dat werd gevoerd door de arts-adviseur in het kader van de aanvraag dd. 31.05.2015, en waarbij werd vastgesteld dat de nodige medische zorgen toegankelijk en beschikbaar zijn in het land van herkomst. Uit de stukken van het administratief dossier blijkt alvast dat de verzoekende partij geen beroep heeft aangetekend tegen voormelde beslissing, zodat mag worden aangenomen dat de verzoekende partij akkoord gaat met de inhoud.

Verzoekende partij kan derhalve niet worden gevolgd waar zij stelt dat uit haar nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van art. 9ter Vreemdelingenwet, andere elementen zouden blijken.

Deze elementen zijn identiek aan de elementen die door verzoekende partij bij hun vorige aanvraag werden aangevoerd.

In zoverre de verzoekende partij nog kritiek levert als zou er geen rekening zijn gehouden met het aangetekend schrijven dd. 16.6.2015, laat verweerder gelden dat voormeld schrijven dateert van na het nemen van de in casu bestreden beslissing, zodat de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging logischerwijze geen rekening heeft kunnen houden met de inhoud van dit schrijven.

De gratuite beweringen als zou de gemachtigde van de federale Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Administratieve vereenvoudiging zichtbaar een beslissing heeft genomen om niet op het schrijven dd. 16.06.2015 te moeten antwoorden, raken kant noch wal.

Evenmin doen voormelde beweringen blijken van een verkeerde beoordeling in hoofde van de arts-adviseur.

Verzoekende partij gaat niet in op de concrete motieven van de bestreden beslissing, zodat zij op geen enkele manier aannemelijk maakt dat deze beslissing op kennelijk onredelijke wijze genomen werd. De verzoekende partij betwist zelfs niet zij zich op dezelfde medische elementen heeft beroepen als bij haar vorige aanvraag tot verblijfsmachtiging en dat door de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding terecht werd vastgesteld dat de gezondheidstoestand ongewijzigd is.

Verweerder benadrukt dat de verzoekende partij aldus in gebreke blijft om aan de hand van concrete elementen aan te tonen dat de arts-adviseur ten onrechte zou geoordeeld hebben dat de gezondheidstoestand van de verzoekende partij ongewijzigd is ten opzichte van de eerste aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, zodat het onderzoek in het kader van de eerdere aanvragen tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet wel degelijk kan volstaan.

Zie ook:

“De Raad herhaalt dat de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk werd verklaard omdat de door verzoekers aangehaalde elementen reeds het voorwerp hebben uitgemaakt van een vorige aanvraag. Deze loutere vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te kunnen nemen, zodat de gemachtigde niet diende na te gaan of er in het land van herkomst de nodige medische zorgverstrekking beschikbaar is.” (R.v.V. nr. 123.086 dd. 25.04.2014)

Verweerder wijst nog op volgende rechtspraak:

“Het is niet omdat verzoekers nog steeds ziek zijn, dat hun aanvraag om machtiging tot voorlopig opnieuw dient onderzocht te worden op basis van identieke elementen. Verzoekers tonen niet aan welke nieuwe elementen aan de grondslag zouden liggen van hun aanvraag. De medische motieven werd uitgebreid onderzocht door de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid en er werd op 8 juni 2011 een beslissing genomen houdende de ongegrondheid van verzoekers' aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet. Het louter feit dat verzoekers het niet eens zijn met de besluitvorming van de gemachtigde van de Federale Staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid en de ambtenaar-geneesheer, wettigt geen nieuw onderzoek van de aanvraag om machtiging tot voorlopig verblijf op grond van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet.” (RvV nr. 77 183 van 14 maart 2012)

“De Raad wijst erop dat verweerder zich bij het nemen van huidige bestreden beslissing heeft gehouden aan de voorschriften van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, dat in § 3, 4° bepaalt dat de aanvraag onontvankelijk wordt verklaard “[...] wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”. Zoals hoger reeds gesteld, blijkt dat er geen noemenswaardige verschillen bestaan tussen de aanvragen om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet van 4 oktober 2010 en 5 augustus 2011. Bijgevolg getuigt het niet van onredelijkheid van verweerder om te oordelen

dat de aanvraag in casu onontvankelijk is. Zij had hiertoe immers de mogelijkheid op basis van de toepasselijke wettelijke bepalingen.” (RvV nr. 73 815 van 24 januari 2012)

Het loutere gegeven dat verzoekende partij bij de aanvraag om machtiging tot verblijf een medisch attest heeft gevoegd, maakt vanzelfsprekend niet dat de aanvraag zomaar ontvankelijk en gegrond zou moeten worden verklaard. Zulks zou net een negatie zijn van de vereiste dat door de arts-attaché een advies moet worden verstrekt, hetgeen in casu ook gebeurd is.

Het gegeven dat de verzoekende partij door middel van andere standaard medische getuigschriften de medische toestand heeft geactualiseerd, betekent inderdaad niet dat zij het bewijs levert van andere medische gegevens.

Zie in die zin:

“Een later gedateerd medisch attest is niet noodzakelijk een “nieuw” medisch attest in de zin van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Er dienen immers “andere” medische gegevens te worden aangebracht.” (R.v.V. nr. 97.029 dd. 13.02.2013)

“Het feit dat eerste verzoekster nog steeds ziek is, betekent niet dat haar aanvraag om machtiging tot verblijf opnieuw zou moeten worden onderzocht op basis van nagenoeg identieke elementen.” (R.v.V. nr. 107.339 dd. 25.07.2013)

Ook de kritiek als zou de motivering stereotiep zijn, kan niet worden aangenomen. De bestreden beslissing behandelt de specifieke situatie waarin verzoekende partij zich bevindt, met uitdrukkelijke verwijzing naar het medisch advies dd.18.05.2015, waarin wordt vastgesteld dat er medische problemen worden ingeroepen voor de verzoekende partij, doch deze reeds werden aangehaald in een eerdere aanvraag en nergens blijkt dat de gezondheidstoestand gewijzigd is.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte- en gestandaardiseerde motivering (quod non in casu), dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren is gemotiveerd (RvS 27 oktober 2006, nr. 164.171, RvS 27 juni 2007, nr.172.821, e.a.).

Verweerder merkt dan ook op dat de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat de aanvraag om machtiging tot verblijf overeenkomstig artikel 9ter diende onontvankelijk verklaard te worden.

Het eerste middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

4.3 Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel vergt in casu onderzoek naar de schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet stelt dat de gemachtigde van de staatssecretaris de aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaart *“wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling”*.

Aldus wordt in artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet voorzien in de onontvankelijkheid van de nieuwe aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indien de elementen die ter ondersteuning van de aanvraag werden ingeroepen reeds werden ingeroepen in een vorige aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Wat onder de term *“ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag”* moet worden begrepen, wordt echter niet in artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet gepreciseerd. Gelet op het gegeven dat krachtens artikel 9ter, § 1, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet niet enkel de ziekte op zichzelf van belang is maar ook de graad van ernst van deze ziekte (en de noodzakelijk geachte behandeling), kan de verweerder niet worden gevolgd waar hij in de nota met opmerkingen lijkt voor te houden dat een verergering van de gezondheidstoestand, hetgeen onmiskenbaar betrekking heeft op de graad van ernst van de aandoening, onmogelijk een nieuw element kan vormen.

Wat er ook van zij, de Raad wijst erop dat de onontvankelijkheidsbeslissing waarbij wordt vastgesteld dat slechts dezelfde elementen werden ingeroepen als deze die reeds in een eerdere aanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet werden aangebracht, op dit punt ook afdoende dient te worden gemotiveerd derwijze dat de betrokken aanvrager kan nagaan of de gemachtigde is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens en of hij de voorgelegde gegevens correct heeft beoordeeld.

Verzoekers menen dat zij wel degelijk nieuwe elementen hebben aangebracht in vergelijking met hun vorige aanvraag waarbij zij verwijzen naar het door hen voorgelegde medische attest van 10 april 2015 of "het vervolg" van het medisch attest van 24 maart 2015 en zij citeren: *"Bij de bloedcontrole werd bovendien een significante stijgende lijn van tumomarker alfa-foetoproteïne opgemeten, tot boven de normaalwaarden (zie ons schrijven dd. 24.3.2015). Dit is in de gegeven omstandigheden uiteraard nog meer zorgwekkend."*

Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 30 april 2015 een aanvraag om medische regularisatie hebben ingediend. Verzoekers hadden reeds eerder, namelijk op 31 mei 2011 een medische aanvraag ingediend. Deze aanvraag werd op 4 maart 2014 ongegrond verklaard.

Naar aanleiding van de nieuwe medische aanvraag heeft de ambtenaar-geneesheer op 18 mei 2015 volgend advies verstrekt:

"U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 30.04.2015 en 31.05.2011 te vergelijken

Betrokkene legt in zijn aanvraag d.d. 30.04.2015 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door prof. Dr. D. C. op 24.03.2015. Uit dit medisch getuigschrift en de medische stukken d.d. 25.03.2015 en 10.04.2015 blijkt dat de aandoening van betrokkene hier beschreven in wezen niet verschilt van de aandoening beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 31.05.2011 waarvoor DVZ op 04.03.2014 reeds een beslissing heeft genomen. Het gaat om exact dezelfde aandoening."

Zoals verzoekers aangegeven, wordt in het advies van de ambtenaar-geneesheer van 28 februari 2014, waarnaar in de eerdere beslissing van 4 maart 2014 uitdrukkelijk wordt verwezen, eveneens opgenomen dat verzoeker lijdt aan cirrose (Child Pugh stadium A5 met splenomegalie en maagvarices). Tevens verwijzen verzoekers naar het majeur risico om HCC te ontwikkelen. De ambtenaar-geneesheer beschouwt in zijn advies van 28 februari 2014 de medicamenteuze therapie van hepatitis en de opvolging door een gastro-enteroloog als essentieel.

In het medisch getuigschrift dat werd opgesteld door dokter C. als "(v)ervolg van ons schrijven dd. 24-3-2015" staat te lezen: *"Bij de bloedcontrole werd bovendien een significante stijgende lijn van tumomarker alfa-foetoproteïne opgemeten, tot boven de normaalwaarden (zie ons schrijven dd. 24.3.2015). Dit is in de gegeven omstandigheden uiteraard nog meer zorgwekkend."*

(...)

De verdere opvolging bestaat uit repetitieve MRI scans om de 4-6 maanden, de volgende jaren, in combinatie met alfa-foetoproteïne metingen in het bloed. Vanaf het moment dat er een verdacht letsel gezien wordt op de MRI, is de optimale behandeling met de beste langetermijnoverleving in dat geval een levertransplantatie (gemiddelde 1-jaarsoverleving meer dan 95 %, gemiddelde 5-jaars overleving meer dan 80 %, te vergelijken met 0 % 5-jaarsoverleving zonder behandeling).

Zonder adequate opvolging (betrouwbare beeldvorming en bloedtesten zoals hierboven beschreven) worden dit soort tumoren per definitie te laat gedetecteerd. Ze blijven namelijk asymptomatisch, tot ze te groot geworden zijn of uitgezaaid zijn en dus inoperabel geworden zijn. Zonder adequate en vroegtijdige behandeling (levertransplantatie) zijn deze tumoren gemiddeld op enkele maanden fataal. De mogelijkheid dat deze jongeman aan de gevolgen van zijn leverziekte komt te overlijden in de eerstvolgende jaren, is dus zonder de adequate opvolging en behandeling die wij voorstellen niet minder dan gegarandeerd.;

Tijdens de opvolgingsperiode en vanaf enkele weken na de eventuele transplantatie gaat deze overigens gezonde en professioneel zeer actieve jongeman, gezinshoofd en vader van een -in België geboren- gezonde baby, zijn pril familiaal en professioneel leven onverminderd kunnen verderzetten.

De kosten van de opvolging zelf zijn minimaal."

De Raad stelt vast dat geen rekening werd gehouden met alle relevante elementen in kader van de beoordeling of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Immers blijkt thans dat de behandelende arts uitdrukkelijk stelt dat de graad van ernst is toegenomen.

De Raad stelt vast dat voormeld door verzoekers bij hun nieuwe aanvraag gevoegd medisch stuk, de wijziging in de ernst van de gezondheidstoestand, bevestigt. Hoewel de gemachtigde niet *in extenso* hoeft te antwoorden op alle door de verzoekers ingeroepen elementen ter ondersteuning van een nieuwe verblijfsaanvraag, houdt de motiveringsplicht, in het licht van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet in dat uit de bestreden beslissing moet blijken dat die elementen in de besluitvorming werden betrokken alsook dat de verzoekers moeten kunnen nagaan op welke gronden deze beslissing is gesteund en waarom de door hen ingeroepen elementen ter ondersteuning van hun nieuwe verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zoals geattesteerd in een aan de gemachtigde voorgelegd medisch getuigschrift, slechts dezelfde zouden zijn als deze die reeds in de eerdere aanvraag werden aangebracht (cf. RvS 18 september 2013, nr. 224.723; RvS 4 december 2002, nr. 113.182).

Nu verzoekers bij hun nieuwe aanvraag van 30 april 2015 een recent medisch getuigschrift met bijlagen bijbrengen, dat nog niet eerder ter beoordeling voorlag en waarin melding wordt gemaakt van een verslechtering van de gezondheidstoestand, hetgeen nog niet werd ingeroepen in het kader van de eerder reeds beoordeelde aanvraag, vermag de gemachtigde van de staatssecretaris niet letterlijk in de bestreden beslissing te motiveren dat de gezondheidstoestand van de verzoeker "*ongewijzigd*" is wanneer hij in zijn beslissing niet minstens nader toelicht waarom deze verslechterde gezondheidstoestand de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand "*slechts*" bevestigt.

De gemachtigde van de staatssecretaris verwijst naar het medisch advies van 18 mei 2015 van de ambtenaar-geneesheer. Wanneer medische stukken worden voorgelegd die melding maken van een hogere graad van ernst van de gezondheidstoestand, kan de ambtenaar-geneesheer zich evenwel niet beperken tot het enkele oordeel dat "*de aandoening van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschilt van de medische aandoening van betrokkene zoals beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 31.05.2011*" zonder een bijkomende motivering die dit oordeel en besluit ondersteunt. De geboden motivering geeft geen blijk van een zorgvuldig onderzoek van de door de verzoekers in hun aanvraag nadrukkelijk als nieuwe elementen naar voor geschoven recente medische ontwikkelingen.

Zowel de bestreden beslissing als het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer laten zonder bijkomende motivering niet toe te begrijpen waarom met toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de vreemdelingenwet, de elementen ingeroepen ter ondersteuning van de nieuwe verblijfsaanvraag niet worden weerhouden, noch waarom, in het licht van de voorgelegde elementen ter ondersteuning van de nieuwe verblijfsaanvraag van 30 april 2015, de gezondheidstoestand van verzoeker als ongewijzigd moet worden beschouwd en waarom het gaat om de bevestiging van de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand.

De gemachtigde schendt dan ook artikel 3 van de wet van 19 juli 1991, in combinatie met artikel 9ter van de vreemdelingenwet en de zorgvuldigheidsplicht, minstens door niet afdoende te antwoorden op de concrete elementen die door de verzoekers nochtans in hun aanvraag duidelijk als nieuwe elementen werden ingeroepen en die werden gestaafd door een medisch getuigschrift met bijlagen.

Waar verweerder in de nota met opmerkingen stelt dat verzoekers zich op dezelfde medische elementen beriepen dan bij de eerdere aanvraag tot verblijfsmachtiging kan hij niet worden gevolgd, nu uit een vergelijking van de ingediende medische stukken duidelijk blijkt dat de graad van ernst van de gezondheidstoestand is toegenomen. Verzoekers hebben dit nieuwe medische element 'concreet' aangetoond door de verwijzing naar de door hen voorgelegde medische getuigschriften.

Het enig middel is in de besproken mate gegrond.

5. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verweerder.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 27 mei 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen wat het bevel om het grondgebied te verlaten van 27 mei 2015 betreft.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 558 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend achttien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN